

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010106
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Františka Moznera, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2015, v trestnej veci proti obžalovanému A. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/10/2015 zo dňa 31. marca 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. M., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom Z. E. K., G. č. XXX/XX,

u k l a d á :

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. k), l) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. A. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 28.9.2014 asi o 03.00 hod. v obci D., okr. S., na mieste prístupnom verejnosti, počas diskotéky v priestore baru U. pod vplyvom alkoholu, bezdôvodne fyzicky napadol tam prítomného P. Z. a to tak, že ho najmenej raz udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol, pričom utrpel zlomeninu kĺbového výbežku sánky vpravo s posunom úlomkov a zlomeninu tela sánky vľavo s posunom úlomkov, otvorenú do ústnej dutiny, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 38 - 40 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona a s použitím § 54 Tr. zákona úhrnný trest povinnej práce vo výmere 80 hodín. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. Z. škodu spolu 1100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti výroku o treste podal prokurátor v neprospech obžalovaného ihneď po vyhlásení rozsudku odvolanie. V dodatočne predložených písomných dôvodoch odvolateľ namieta, že uložený trest nespĺňa účel trestu, lebo obžalovaný sa úplne bezdôvodne a pod vplyvom alkoholu dopustil násilnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký prečin smerujúci proti životu a zdraviu a inej osobe spôsobil ujmu na zdraví. Samotné priznanie a oľutovanie konania obžalovaným preto nemôže byť dôvodom na uloženie trestu povinnej práce. Záverom odvolateľ navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Výrok o treste odôvodnil súd prvého stupňa tým, že vzhľadom na spáchanie dvoch prečinov ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, pričom za poľahčujúcu okolnosť považoval to, že obžalovaný sa priznal a spáchanie trestných činov oľutoval. Obžalovaný dobrovoľne uzavrel s poškodeným dohodu o urovaní, ktorú splnil a keď bolo zistené, že škoda na zdraví je vyššia, prejavil záujem aj túto škodu nahradiť. Za priťažujúcu považoval okresný súd okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Okolnosť, že za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. júla 2013, sp. zn. 12T/105/2013, nepovažoval za priťažujúcu z dôvodu, že nebolo možné uložiť trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom, čo okresný súd považoval za obmedzovanie svojich možností pri ukladaní trestu.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade včas a oprávnenou osobou podaného odvolania nezistiac chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, pretože uložený trest je neprimerane mierny.

Konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, netrpí chybami, ktoré by už samé osebe odôvodňovali jeho zrušenie. Okresný súd vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, a tak jeho výsledky mohli tvoriť podklad pre zákonné a odôvodnené rozhodnutie o treste.

Správnym bol postup prvostupňového súdu, keď v rámci ukladania úhrnného trestu použil trestnú sadzbu ustanovenú v § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože Trestný zákon určením spodnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody hranicou najmenej 6 mesiacov vymedzuje tento prečin prísnejšie ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, ktorý dolnú hranicu neobmedzuje. Prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona je teda v danom prípade spomedzi spáchaných trestných činov najprísnejšie trestný.

Pri rozhodnutí o druhu a výmere trestu tak, aby pri zachovaní zásady primeranosti trest spĺňal požiadavku generálnej a individuálnej prevencie, mal okresný súd posudzovať dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. zákona, teda nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi týkajúcimi sa závažnosti trestnej činnosti, možností nápravy páchatel'a a jeho pomerov a pri výmere trestu aj poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Ako z obsahu spisového materiálu vyplýva, obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, je nezamestnaný, slobodný, žije so svojimi rodičmi. Doposiaľ spáchal tri priestupky, za čo bol postihnutý pokutami. Podľa registra trestov bol doposiaľ jedenkrát odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. júla 2013, sp. zn. 12T/105/2013, právoplatným 29.8.2013, bol uznaný vinným z prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 5 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 2 roky. Podstata skutku, za ktorý bol takto odsúdený, spočívala v tom, že spoločne s ďalším páchatel'om fyzicky napadli poškodeného a spôsobili mu zranenia s dobou liečenia 5 - 6 dní. V tejto skúšobnej dobe teda obžalovaný spáchal nielen obdobný, úmyselný prečin, ale aj ďalší násilný prečin, pri ktorom vlastným konaním už spôsobil poškodenému zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 38 - 40 dní. Obžalovaný tým preukázal stupňujúcu náchylnosť na páchanie trestnej činnosti do tej miery, že je vylúčené domnievať sa, aby niektorý z tzv. alternatívnych trestov bol trestom, ktorý zodpovedá požiadavke generálnej a individuálnej prevencie.

Obžalovaný po spáchaní skutku iniciatívne uzavrel a splnil dohodu o urovaní z 21. októbra 2014, podľa ktorej poškodenému nahradil vtedy známu výšku škody na zdraví vrátane trov právneho zastúpenia a následne slovne prejavil ochotu nahradiť aj škodu uplatnenú poškodeným na hlavnom pojednávaní.

Tieto skutočnosti v súhrne považuje krajský súd za poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k) Tr. zákona, lebo obžalovaný takto vlastne urobil opatrenia smerujúce k náhrade celej spôsobenej škody, čo je prejavom vnútorného, kritického náhľadu páchatela k dôsledkom svojej trestnej činnosti.

Odvolaací súd preto považoval priznanie a prejavenu ľútosť za úprimnú a pri ukladaní trestu zohľadnil túto okolnosť ako okolnosť poľahčujúcu [§ 36 písm. l) Tr. zákona].

Na rozdiel od okresného súdu krajský súd nezistil prítomnosť priťažujúcich okolností, ktoré by bolo potrebné zohľadniť pri úprave trestnej sadzby podľa zásad stanovených v § 38 Tr. zákona. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona pritom zamedzuje opakovanému zohľadneniu tej istej okolnosti v prospech či neprospech páchatela. V danom prípade obžalovaný spáchal dva prečiny, ktorú skutočnosť krajský súd zohľadnil už pri ukladaní úhrnného trestu podľa zásad § 41 ods. 1 Tr. zákona. Krajský súd nepovažoval predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, čo vzhľadom na § 49 ods. 2 Tr. zákona vylučovalo možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu.

Krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol. Pri výmere trestu, vzhľadom k prevahe poľahčujúcich okolností, nezistiac žiadne priťažujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 37 Tr. zákona krajský súd upravil trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona. Po zohľadnení závažnosti spáchaných prečinov, ohrozenej možnosti nápravy obžalovaného a jeho pomerov, prihliadnúc na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, uložil mu úhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. 6 mesiacov, majúc za to, že takýto trest splní účel uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. Pretože obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest je primeraným, zohľadňuje osobu obžalovaného a v záujme dosiahnutia účelu trestu je nevyhnutným zásahom do osobnej slobody obžalovaného.

Nakoľko krajský súd nepreskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a ani o náhrade škody, tieto zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.